

РЕШЕНИЕ

№ 37227

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8303** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от „Абендрот“ ЕООД с Е.-203033915, представлявано от управителя И. Т. с адрес: [населено място], [улица] против Задължително предписание №3П-89/23.07.2025г. на ИД на АКСУ. С процесния акт на основание чл.114, т.6 и чл.59, ал.2, вр.чл.111, т.3 от ЗСУ, чл.6, т.15 от УП на АКСУ и чл.42, ал.2 от Наредбата за качеството на социалните услуги и с оглед гарантиране сигурността, живота и здравето на потребителите на социални услуги и подобряване качеството на грижите за тях са дадени задължителни предписания на оспорващата, а именно:

- Да не допуска настаняване в едно спално помещение на повече от двама потребители
- Да приведе числеността на служителите, съобразно броя на потребителите на социална услуга като осигури необходимите за функционирането на услугата категории служители
- Да разпише и прилага ясна процедура за прием на потребители, както следва: да не допуска предоставяне на специализирана социална услуга „Резидентна грижа“ на потребители извън обхвата на целевата група, за която е издаден лиценз, настаняването за социална услуга за резидентна грижа на пълнолетни лица, поставени под пълно запрещение да се извършва от Районния съд по настоящ адрес на лицето
- Да приведе документацията на управление на случаи с изискванията на ЗСУ и ППЗСУ, по отношение на изготвянето на индивидуална оценка на потребностите и индивидуален план за подкрепа на потребителите.

В жалбата си оспорващата твърди, че Задължителното предписание на ИД на АКСУ е незаконосъобразен. Същият е постановен при неизяснена фактическа обстановка, дадените предписания водят до ограничение на достъпа до социална услуга за лица с установени

когнитивни затруднения или симптоми на деменция.П. е в противоречие с действащия ЗСУ и създава риск от нарушаване на основни права на потребителите на социални услуги, гарантирани от ЗЗП.

В съдебно заседание оспорващата, не се явява, поддържа жалбата чрез представляващ Д. З., който моли да бъде уважена.Представя писмена защита.

Административният орган – Изпълнителен директор на АКСУ, се представлява от юр.М., който моли жалбата да бъде отхвърлена, представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорващият „Абендрот“ ЕООД е частен доставчик на социална услуга „Резидентна грижа“ на адрес: [населено място], общ.С., [улица].Съгласно Лиценз №Л-3129-792 с валидност 22.11.2021г. до 21.11.2026г. дружеството е лицензирано да предоставя резидентна грижа с целева група „Възрастни хора в нетрудоспособна възраст“, а с Лиценз №Л-3129-1925 с валидност от 17.06.2024г. до 16.06.2029г. е лицензирано да предоставя резидентна грижа и на целева група „Пълнолетни лица с деменция“.

В изпълнение на Заповед №РД-18-529/09.07.2025г. на ИД на АКСУ, комисия от главни инспектори от Дирекция „Контрол, мониторинг и лицензиране на социални услуги“ е извършила извънредна, тематична проверка по сигнал за съответствие с изискванията на ЗСУ и нормативните актове по неговото прилагане и спазване на правата на потребителите в социалната услуга „Резидентна грижа“, с целева група „Пълнолетни лица с деменция“, предоставяна от частния доставчик „Абендрот“ ЕООД.

В хода на проверката са установени пропуски и несъответствия на предоставяната социална услуга със ЗСУ ППЗСУ и приложимите стандарти за качество и критерии за тяхното изпълнение, отразени в изготвения от проверката констативен протокол №КП-497 от 22.07.2025г., а именно:

- доставчикът не е спазил стандартите, касаещи специализираната среда, по отношение броя на настанените потребители.

- доставчикът не е осигурил достатъчно на брой и с необходимата професионална подготовка служители, съобразно броя на потребителите в социалната услуга

- доставчикът не е спазил стандарт №11 от Приложение №12 към чл.11, ал.1 от НКСУ по отношение на настаняването на лицата в социалната услуга, за която е лицензиран-потребителите не притежават ЕР на ТЕЛК/НЕЛК, удостоверяващи наличието на деменция

- предоставянето на социалната услуга не е базирано на индивидуална оценка на потребностите и индивидуален план за подкрепа и договорите за предоставяне на социална услуга не са приведени изцяло в съответствие с разпоредбите на ЗСУ и ППЗСУ.

Обжалваното задължително предписание е издадено на основание чл.114, т.6 и чл.59, ал.2, вр.чл.111, т.3 от ЗСУ, чл.6, т.15 от УП на АКСУ и чл.42, ал.2 от Наредбата за качеството на социалните услуги.

Оспореното предписание е съобщено на оспорващите на 25.07.2025г., а жалбата срещу него е входирана в деловодството на АКСУ на 07.08.2025г.

В хода на делото са приобщени всички доказателства към административната преписка.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законово установения срок, от легитимирано лице и е процесуално

допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното Задължително предписание № ЗП-89 от 23.07.2025г. е издадено от материално и териториално компетентния орган, при спазване на материалния и процесуален закон, въз основа на надлежно установени факти от извършена със Заповед №РД-18-529/09.07.2025г. проверка.

Актът е постановен в изискуемата от закона форма и съдържа мотиви, от които се установяват фактическите и правни основания за издаването му. Посочени са фактическите и правните основания за издаването му, част от които се съдържат в изготвените Методически насоки за подобряване на качеството на социалната услуга-Приложение №1 към ЗП и в Констативен протокол №КП-497/22.07.2025г. и в административната преписка. Административният акт съдържа изискуемите от нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Оспореното предписание е издадено след извършена в периода 10.07.2025г. до 11.07.2025г. извънредна, тематична проверка по сигнал за съответствие с изискванията на ЗСУ и нормативните актове по неговото прилагане, проучване и оценка на подаден сигнал от потребител. Съгласно чл.59, ал.2 от ЗСУ: „При констатиране от Агенцията за качеството на социалните услуги на несъответствие със стандартите за качество, определени в Наредбата за качеството на социалните услуги, изпълнителният директор на агенцията издава задължително предписание за отстраняване на несъответствието в определен от него срок и се предоставя методическа подкрепа за подобряване качеството на услугата“. Съгласно чл. 111, т.3 от с.з. “Отговорността за спазването на стандартите за качество, определени в Наредбата за качеството на социалните услуги, е на доставчика на услугата, на лицата, които управляват, и на служителите, които осъществяват дейността по предоставяне на услугите – за социалните услуги, които се финансират от частни доставчици. В случай на установени несъответствия на социалната услуга със стандартите за качество на социалните услуги в 10-дневен срок от извършване на проверката длъжностно лице от проверяващите изготвя въз основа на констативния протокол писмено мотивирано предложение до изпълнителния директор на Агенцията за качеството на социалните услуги за издаване на задължително предписание за отстраняване на установеното несъответствие. Въз основа на предложението в тридневен срок от неговото получаване изпълнителният директор на Агенцията за качеството на социалните услуги или оправомощено от него длъжностно лице издава задължително предписание на доставчика на социални услуги за отстраняване на установеното несъответствие със стандартите за качество на социалните услуги.

--	--	--	--

С оглед на изложеното, съдът приема, че е спазена предвидената процедура и оспореният акт е постановен при изяснена фактическа обстановка.

Оспорения акт е издаден и в съответствие с материалния закон, и с целта на закона. Като правно основание в него е посочена разпоредбата на чл. 59, ал.2 от ЗСУ, а като фактически основания за издаването му са посочени: Предложение до ИД на АКСУ с №ПИД-104 от 22.07.2025г. Следователно, за да са законосъобразни издадените задължителни предписания по реда на чл.42, ал.2 от НКСУ е необходимо да бъде установено несъответствие със стандартите за качество на социалните услуги.

В случая както от документите, съдържащи се в административната преписка, така и от събраните в хода на съдебното производство доказателства, са налице доказателства, от които да

се направи категоричен извод, че „Абендрот“ ЕООД като доставчик на социални услуги е допуснал пропуски и несъответствия на предоставяната социална услуга със специализираното законодателство в областта на социалните услуги.

Производството е започнало по сигнал в социалната услуга „Резидентна грижа“, с целева група „Пълнолетни лица с деменция“, предоставяна от частния доставчик „Абендрот“ ЕООД. В хода на проверката по конкретния сигнал комисията не е установила нарушения и посочените в сигнала данни не са потвърдени, но са констатирани други пропуски и несъответствия, за които е издадено и задължителното предписание.

При тези факти, съдът приема, че в случая е била налице предвидената в чл. 59, ал.2 ЗСУ материалноправна предпоставка за издаване на задължителни предписания по реда на тази правна норма. Установява се по несъмнен начин, че на „Абендрот“ ЕООД, в качеството си на доставчик на социалната услуга „Резидентна грижа“, с целева група „Пълнолетни лица с деменция“, е следвало да бъде дадено задължително предписание по отношение спазването на разпоредбите на чл.109, вр.чл.110 от ЗСУ, както и за привеждането на документацията по управление съгласно изискванията на ЗСУ и ППЗСУ.

В хода на проверката на социалната услуга предоставяна на адрес: [населено място], [улица] установено, че в две от спалните помещения са настанени по четирима потребители, а в едно-шестима, при нормативно изискване за не повече от двама в едно помещение. Към момента на проверката социалната услуга се предоставя на 35 лица, при осигурени 6 болногледачи, 1 хигиенист и 1 медицинска сестра на 4-часов работен ден, което не съответства на нормативните изисквания. Комисията е установила 4 случая на настанени лица без приложени медицински документи, удостоверяващи наличието на деменция и съответно без ЕР на ТЕЛК/НЕЛК. Установено е и че в част от документацията на потребителите има несъответствия съгласно чл.25-29 от ППЗСУ, които ясно са отразени в протокола.

Следователно създаването на задължения с административен акт е необходимо и обосновано, тъй като се установяват несъответствия със стандартите за качество на социалната услуга, предоставяна от доставчика и жалбоподател „Абендрот“ ЕООД. Социалната работа е дейност, която се основава на правата на човека и социалната справедливост и е насочена към подкрепа на отделния човек, семейството, групи или общности за подобряване на качеството им на живот чрез развитие на умения да използват собствените си възможности и тези на общността при посрещане на техните потребности.

Издаденото от административния орган при условията на обвързана компетентност задължително предписание е с цел гарантиране сигурността, живота и здравето на потребителите на социални услуги от този доставчик на такива. В тази връзка, съдът счита, че оспорения акт е издаден и в съответствие с целта на материалния закон.

По изложените съображения, оспореното предписание е законосъобразно, а подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК в полза на ответника следва да се присъдят направените разноски по делото в размер на 120.00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - София-град, 3 отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Абендрот“ ЕООД с Е.-203033915, представлявано от управителя И. Т. с

адрес: [населено място], [улица] против Задължително предписание №ЗП-89/23.07.2025г. на ИД на АКСУ.

ОСЪЖДА „Абендрот“ ЕООД с Е.-203033915 да заплати на АКСУ, на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 120.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.